

ikke forklare, hvordan det så hænger sammen med, at ministeren og regeringen her i dag står og forsvarer, at man har forringet egnsteaterordningen, at man har forringet mulighederne for at spille professionelt teater ude i forskellige dele af Danmark, fordi man vælter en række udgifter over på kommunerne, som tidligere har været afholdt af staten?

Kan ministeren ikke bekræfte, at når man vælter udgifterne over på kommunerne, når staten ikke længere vil betale, så er det kommunerne, der skal til at prioritere? Og når kommunerne har dårlige økonomiske forhold, har de også vanskeligere ved at prioritere penge til teater. Vil ministeren ikke medgive det?

Kl. 19:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 19:48

Kulturministeren (Carina Christensen):

Altså, jeg vil gerne sige, at den her regering ikke har forringet vilkårene for egnsteatrene. Tværtimod er der aldrig nogen sinde i historien brugt så mange penge på egnsteatrene, som der bliver brugt nu. Da SR-regeringen i sin tid havde magten, brugte de 40 mio. kr. om året på egnsteatrene; vi bruger nu ca. 70 mio. kr. om året. Det er en stigning på 75 pct. Man skal da vist hedde hr. Mogens Jensen og være kulturordfører for Socialdemokraterne for at betegne det som en forringelse.

Kl. 19:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Mogens Jensen.

Kl. 19:48

Mogens Jensen (S):

Man kan godt høre, at ministeren er vant til at manipulere tal, og det er jo ikke noget nyt for den her regering. Det er lidt ærgerligt, at ministeren også synes, det skulle være nødvendigt i dag, for jeg tror godt, at danskerne kan finde ud af, at når udgiften til egnsteater er steget så meget, som den er, handler det om, at der er kommet flere egnsteatre. Hvis ministeren regner det ud, kan hun se, at der procentvis er kommet lige så mange egnsteatre, som udgifterne er steget. Er det ikke sådan, det hænger sammen? Så det enkelte egnsteater har jo ikke fået større eller bedre økonomi. De får tværtimod nu mulighed for at få dårligere økonomi, fordi man ikke har mulighed for at finde pengene ude i kommunerne. Er det ikke korrekt? Og vil ministeren ikke svare på, hvorfor ministeren ikke følger sit eget fagudvalg – dem, der rådgiver ministeren i de

her spørgsmål, nemlig Kunstrådets scenekunstudvalg, der klart har tilkendegivet gang på gang, i øvrigt sammen med egnsteatrene, at man burde gå tilbage til 50-procents-refusionsordningen, hvor staten tager sin andel? Hvorfor lytter ministeren i det her spørgsmål ikke til sit eget rådgivende udvalg?

Kl. 19:49

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 19:49

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jeg forsøger bestemt ikke at manipulere med tallene. Det synes jeg sådan set heller ikke der overhovedet er nogen som helst grund til. Det her er en rigtig, rigtig god sag, ikke mindst for den her regering. Vi har øget bevillingerne til egnsteatrene markant, siden vi kom til i 2001. Der har været en stigning i bevillingerne til egnsteatrene på 75 pct. Der er aldrig nogen sinde i historien givet så mange penge til egnsteatrene. Det betyder også, at der heller aldrig har været så mange egnsteatre i det her land nogen sinde tidligere. Det er ikke andet end en ren succeshistorie.

Kl. 19:50

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ministeren. Der er ikke flere korte bemærkninger, så vi går i gang med ordførerrækken. Den første er fru Britta Schall Holberg fra Venstre.

Kl. 19:50

(Ordfører)

Britta Schall Holberg (V):

Beslutningsforslagets sidste linjer siger:

»Regeringen har et ansvar for at udvikle kulturtilbuddene i hele landet og garantere dansk teaters pluralisme og lokale særpræg.«

Det er nogle linjer, vi fra Venstres side fuldstændig kan tilslutte os, og vi er altså fuldstændig enige. Men et af de særlige kendetegn ved egnsteatrene er den lokale forankring, for ellers giver det ingen mening at have egnsteatre. Vi må ikke glemme, at etableringen af egnsteatre er udtryk for, at man lokalt lægger vægt på at have et teatertilbud. Siden kommunalreformen har de nye, stærkere kommuner haft ansvaret for de lokale teatertilbud og hele kulturområdet, og sådan skal det selvfølgelig blive ved med at være. Vi mener i Venstre, at det er vigtigt, at kommunerne er selv bærende også på det kulturelle område, og egnsteatrene er derfor som udgangspunkt en kommunal opgave.